

עלון יחיעם

אפריל 2020

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

הלילה הזה כלנו מעטים ומתגעגעין (מסבין)

ליל הסגר, י"ד ניסן, התש"פ - בימי קורונה
שולחן מצומצם וזום

משולחנו של עידן רז מנהל אגודה קהילתית / ועד מקומי

קורונה

ככל שעוברים הימים, אנחנו לומדים שהמערכת שלנו פועלת ומתנהלת בצורה מיטבית. החמרת ההנחיות חלה גם עלינו ואנחנו משתדלים להיות צעד אחד לפני. כלומר להעריך מה עומד לבוא ולהיות ערוכים עם פתרונות. שם המשחק הוא שיתופי פעולה. כל הגורמים והם רבים ומפורטים בהמשך בדבריהם של ישי רדל וירון פוקס, לכן לא אפרט אותם גם אני, פועלים בשיתוף פעולה מלא, מה שמאפשר מתן פתרונות ומענים כל הזמן. למשל, ההיערכות המדהימה בכל בן, הוצאת צוות חינוך לחל"ת, היערכות גורמי הבריאות ועוד ועוד. כמובן, התנהלות צ.ח.י במתכונת המצומצמת, אוהד, ישי, יאנה ואנוכי, שנפגשים מספר פעמים ביום, מיישרים קו, מתאמים ונערכים על פי המצב וצ.ח.י. במתכונת המורחבת וכן בהעברת המידע השוטף מהמועצה. אנחנו מאד מקפידים לוודא שכל החברים, הן כקהילה והן כפרטים, עוברים את הימים האלה כראוי ומי שנתקל בקשיים, אנחנו משתדלים ככל האפשר לסייע לו.

הנעורים בראשות צוות מוראל מכינים אריזות לחלוקה

אני שמח לציין, שביחיעם המשמעת באמת גבוהה, לא היו הפרות חריגות של ההוראות. מעל הכל, התברכנו בכך שאין לנו אף חולה ביישוב, גם לא בבית המשפחתי.

מאד מאד חשוב שאנשים יקפידו וישמרו, גם אם זה לא בשביל עצמם, אלא בשביל השכן, או הוותיק, או כל אדם אחר שבקבוצת סיכון, אשר חי ביישוב. אין זמן נכון יותר לומר שכולנו ערבים זה לזה.

לכל ההורים מגיע עכשיו ח"ח על ההתמודדות עם הילדים בבית. פתאום מתבררת עוצמתה של מערכת החינוך.

לכל בעלי הרצון הטוב והנכונות לעזור, להעלות רעיונות ולהציע יוזמות, אנחנו מודים מכל הלב ומזכירים שיש יוזמות והצעות שעולות שהן אמנם מאד יפות, אך אינן עומדות בתקנות ולכן לא ברות מימוש.

בין היוזמות ברות המימוש, אין ספק שכולנו מתפעלים מפעילות של צוות מוראל, בראשות רז דגן, שמחמם את הלב שוב ושוב.

היום חברו לצוות מוראל הענפים היצרניים בקיבוץ והעניקו לנו חבילת שי מתוצרת המקום.

למרבה הצער אנחנו כבר יודעים שאירועי יום השואה, יום הזיכרון ויום העצמאות לא יתקיימו במתכונתם המוכרת. אנחנו נחפש דרכים לציין מועדים אלה באופן אלטרנטיבי.

לאורך כל מערך השיקולים וקבלת ההחלטות, אני עוסק כל הזמן במחשבה על היום שאחרי. אני מנסה לראות גם מבחינה תקציבית וגם מבחינה לוגיסטית את מה שיידרש ביום שאחרי, כי אין לדעת איך הוא יראה.

הצד הטוב של המצב הוא שזו הזדמנות מצויינת להאט, לעצור, לטייל (100 מ') בקיבוץ היפיפה שלנו, לחשוב, לראות את החיים באור חדש.

משולחנם של ירון פוקס – יו"ר ומנהל עסקים אסתר קלדס – מנהלת קהילה

אנו מצויים בתקופה מאד מורכבת ושונה, אולם למרות זאת ניכר שכולנו התגייסנו לקראתה, בכדי שנוכל לעבור אותה בשלום עם כמה שפחות נזקים. ברצוני לציין לטובה את המשמעת והזהירות של מרבית החברים ולבקש מכולם להמשיך בכך, על פי דרישות המדינה. קבוצה גדולה של חברים נותנים ידם לעזרה בענפי השירותים, הייצור וצח"י.

ענפי החקלאות

לא עצרו את הקטיפים גם בימי הגשם. באבוקדו נקטפו יותר מ- 1000 טון ובבננות נשארו עוד כ- 800 טון לקטיף. היבול נמכר במחירים טובים. בלול נמכר מדגר מצויין. קרייג ורכזי ענפי החקלאות מובילים ביד רמה את הענפים.

מעדני יחיעם

המפעל פועל בשיווק שיא ועבודה ללא הפסקה במשמרות בהובלת יוחאי הבלתי נלאה.

השכרות העסקיות

ממשיך לפעול כרגיל, בניהולו של שאול פפר, על אף שנרשמת ירידה קלה.

כל-בו

התארגן באופן מופתי ונותן לכולנו שרות רציף. ברכות לפרלה, שידעה להתארגן מראש ולדאוג שלא יחסרו מצרכים ומוצרים בזמן כה חשוב וכן נותנת לאנשים פתרונות לא שגרתיים.

ענף הבריאות

פועל בראשות רחלה ובסיוע של אתי קלדס, ענת מוסי ובאופן מיוחד אדית, במרפאה, ד"ר פאתן ומרגלית, שדואגות ביחד לכיסוי רפואי לכולנו ללא הפסקה.

הנהלת השבונות

בראשות אסנת ממשיכה את עבודתה כרגיל ותומכת בנו בעבודת היום יום, כולל גביה וטיפול בשרותים חיצוניים.

בניין

בראשות ישי רדל, נותן פתרונות לענפים ולבתי החברים. כן עומדים לרשות הציבור וממשיכים במתן שירותים, ירון גביש ומשה אייזיק בתחום החשמל והתקשורת. חיים אלפנדרי שדואג לנקיון ותברואה. דב אומנסקי ומיכה גרוסמן, שממשיכים לטפל בכלי הרכב שדואג לכלי הרכב. וכמובן צוות הנוי שגם בימים קשים, דואג למראה הקיבוץ.

הבית המשפחתי

עושה עבודה גדולה עם הקשישים, מייסדי הקיבוץ, ותומך במערך הרפואי והמוראלי שלהם. תודה גדולה לאביבה ולחברי הצוות.

ליל סדר בבית המשפחתי. נמרוד בן ישראל היה אב הסדר. האוכל היה משובח והאווירה חגיגית

(המשך בעמ' 6)

(משולחנם של ירון ואתי – המשך מעמ' 5)

משאבי אנוש

לאה פסקל דואגת לפתרונות פרט ועזרה לאנשים שנקלעו למצוקה בתחום הפרנסה. וכן סמדר בר, שמקלה על הבידוד בהשאלת ספרים למעוניינים.

ביטוח

בת שבע דואגת לתביעות בתחום החקלאות וכן מטפלת בבעיות של אלוה הזקוקים לעזרתה.

צוות צח"י

המצומצם והמורחב, נותן פתרונות רבים בכל מקום, בראשות ישי רדל ועידן רז וצוות מורל – שבא מתוכם ואחראי על מצב רוחנו ובראשם רז דגן ועל ידו בני הנעורים.

חלק מהעובדים בענפים אלה עושים זאת תוך סיכון יומיומי של בריאותם אולם הדבר אינו מרתיע אותם. עם כל הקשיים שמציב בפנינו המצב החדש איננו מפסיקים לטפל בנושאים הדורשים טיפול: מאבק נגד סגירת המים לחקלאות של יחיעם וגעתון, פתרון למבני טבע שהטיפול בו נעצר עקב הקורונה, וכן המשך המאבק על הסדרת כל מבני המשק בהשכרות העסקיות. בניית מבנה הנעורים מתחת לחדר האוכל, שעליו הוחלט, אנו מנסים להמשיך בכל הטיפולים הדחופים, למרות הקושי בעבודה מול הגופים הממשלתיים.

תודה לכל העוזרים במלאכה ולכל חברי יחיעם – יישר כוח!
ההנהלה תשתדל להמשיך לתת פתרון לכל חבר ולכל ענף במצוקה.
אני בטוח שעם הרבה רצון טוב נעליח לעבור את התקופה הקשה
ונזכה לימים בריאים ויפים יותר לכולנו.

צ.ח.י – צוות חירום יישובי

מאת: ישי רדל – רכז צ.ח.י

מהיום שלקחתי על עצמי את ניהול צ.ח.י, התחלתי ללמוד את התפקיד, בעיקר בסיוע המועצה, שבעלי התפקידים בה מכוונים ומלמדים. הבנו שאנחנו מכינים את עצמנו כצ.ח.י, ליום שחור, בתפיסה שלנו ציפינו שיבוא מכיוון לבנון.

כשמגיעים אירועים חריגים, כמו למשל השיטפונות בינואר וכדומה, מתעורר צוות צ.ח.י משנת הדוב שלו ונכנס לפעולה.

עכשיו פעילותו של צוות צחי מאד מורגשת כי אנחנו במשבר מתמשך. במצב כזה צ.ח.י נרתם לסייע להנהלת היישוב בדיברור, בהסברה, ובהפעלה השוטפת. אנחנו עומדים בקשר קבוע עם הגורמים המקבילים לנו במועצה.

תפקידי כעומד בראש הצוות לוודא ולהבטיח שכל הגורמים הרבים ששייכים לצ.ח.י, יפעלו כנדרש.

ב – 28.2, ביום שישי בערב, התגלה החולה המאומת הראשון בכברי. למעשה מאז אנחנו במצב חירום.

באותה שבת תיאמנו מספר ישיבות של צ.ח.י עם הנהלת הקיבוץ ונערכנו לתרחישים שונים.

מספר ימים לאחר מכן ערך צ.ח.י של המועצה תרגיל אזורי של צוותי צ.ח.י מכל היישובים כדי לבדוק ולחדד את תפקוד והתנהלות הצוותים.

אנחנו וקיימנו ישיבה משותפת של כל אנשי צ.ח.י ביחיעם, בעלינו את כל התרחישים האפשריים ובדקנו את עצמנו מולם.

עיקר הפעילות שלנו כרגע היא דיברור המצב לציבור, על פי הנחיות וכללים שמונחים מגורמים שמעלינו.

אנחנו משתדלים לשמור על עקביות הדיברור, כדי לא ליצור בלבול ודיסאינפורמציה.

אנחנו נפגשים מידי יום, לעיתים אפילו מספר פעמים, מאז שיצאה הנחיה שלא להיפגש פנים אל פנים, המפגשים שלנו מקוונים.

יחיעם הוא ישוב ממושם מאד ועומד בהנחיות, החריגות הן מינוריות ועד עכשיו הצלחנו להתמודד עם כולן.

עם החרפת המשבר הוחלט להקים צוות המורל תחת המטריה של צ.ח.י, במטרה לדאוג להעלאת המורל הקהילתי והפרטני. את הצוות מוביל רז דגן, מנהל התרבות, שמסתייע גם בהנהלת הקיבוץ הוותיק.

כפי שכבר צויין, הכלבו הוא גורם מאד מכריע במשבר. פרלה נרתמה בכל כוחה, אירגנה את הכלבו בהתאם, אירגנו מקומות איכסון נוספים, כך שאף אדם ביחיעם לא יחוש מחסור. גם מערך המשלוחים, בניצוחה של פרלה, עובד להפליא.

גאיה רוזנברג לקחה על עצמה את תפקיד מדריכת הנעורים וכבר רתמה את בני הנעורים, הקימה להם קבוצות ווטס'אפ והיא מתקשרת איתם ברמה יומיומית, מטילה עליהם משימות ורותמת אותם לעזור למבוגרים.

אנחנו רואים מחוות קטנות בין שכנים, בין אדם לרעהו וזה מאד מחמם את הלב. אני חושב שעד כה עמדנו יפה מאד במשבר ומקווה מאד שנצליח להמשיך לנהל את הדברים היטב ולמנוע מהקורונה להיכנס לקיבוץ יחיעם.

ערב של קורונה

מאת: יאיר ארגמן

היה ערב האחד באפריל. גמרתני את ארוחת הערב. לפני כן שקדתי לקרוא את כל העיתון מא' עד ת'. כל החדשות מראש הממשלה, מגנץ וגם מהעבדקן החשוב, ליצמן, שעדיין מונע מהאנסית האוסטרלית (זאת שמתגעגעת לחזור ולראות את הקנגורו ושאר חיות הכיס שנותרו מהאש) לחזור לאוסטרליה.

עוד מעט קט ביבי ידבר ויספר לעם דברים חשובים וגורליים. כל ערב הוא מדבר ומפמפם את עם ישראל. אנחנו אוהבים סמים משכרים או אולי משקרים. הקריינית מודיעה שביבי מתעכב: יש לו פגישה גורלית. חס וחלילה שהוא יגיע בזמן של האח הגדול עם הרייטינג הענק, מה יהיה אז? אני יוצא החוצה, מקווה להגיע לתא הדואר וחזרה עד לזמן התחזית. בחדרי מחכה לי ספר של 300 עמודים על ק. והטירה. כרגע ק. מתקרב אל פרידה, חברתו. בחוץ השמיים בהירים ומכוכבים, בלי ירח, ואני נזכר שבקרוב אנו חוגגים את חג הפסח... לבדנו...

החוץ בלי נפש אדם; חתולים משוטטים בורחים ממני. שניים מהם, בני זוג, די קרובים אלי, מתלחשים ואני שומע. כן, אני מבין חתולית, שלימדה אותי חתולתי הזקנה, תולי, במשך השנים.

- "ערב טוב" אומר לבנוני לחברתו האפורה, מוצי.

- "טוב שפגשתי אותך הערב. רציתי לשאול אותך, לבנוני".

- "מה שאלתך, ידידתי הותיקה? אשמח לענות לך".

- "הגד לי, לבנוני, לאן נעלמו האנשים? גם המכוניות המפחידות נעלמו, וזה באמת מרגיע. ליד פח האשפה שלי כמעט שלא עברו. אתה יודע מה כן ראיתי?"

- "הגידי מהר מה כן ראית, אני סקרן לשמוע".

- "לא תאמין! כל מנהלי הקיבוץ יושבים בחוץ על אבנים, מרוחקים האחד מהשני,

בלי ניירת, בלי קפה ועוגיות. האם זה יכול להיות אמיתי או שזו בדיחת האחד

באפריל?"

הגעתי לתאי הדואר. תא הדואר שלי ריק. אפשר לחזור הביתה. רק שאספיק להגיע לתחזית של דני רופ.

בדרך כבר לא פגשתי את החתולה מוצי ואת חברה, לבנוני. כנראה שהם מבליים בפח האשפה הרומנטי.

הגעתי הביתה בזמן; דני רופ עדיין לא השמיע את התחזית השבועית. הקריינית מודיעה: "הנה כבר ביבי מגיע ויש לו הודעה חשובה!"

כשביבי הגיע, מלווה בראש הממשלה האיטלקי, התברר לי סוף סוף שנותרו לי כעשר דקות עד התחזית בגמר החדשות. ביבי, כרגיל, לבש חליפה הדוקה ולצווארו עניבה מהודרת. ואז הוא פתח במליצותיו:

"יש לי לספר לכל האומה כי בפגישתי עם ראש הממשלה של איטליה, שאלתי את כבודו: אתם מדינה גדולה, עם היסטוריה מפוארת. איך קרה שהמגפה פגשה מדינה כזאת לגמרי לא מוכנה, ויש לכם אלפי מתים ומיליוני חולים? אנחנו מדינה קטנטונת אבל ידענו להתארגן במהירות. השירות הרפואי שלנו עובד קשה בבתי החולים; כל שקל שהמדינה יכולה להשקיע למען בריאות העם היא עושה כך, כדי שנהיה מוכנים לעת צרה. לכן יש לנו כל כך מעט חולים ונדבקים..."

הפסיק אותו האיטלקי: "אמור לי אדוני הנכבד, מה קורה בעירכם בני ברק?"

ביבי היה מוכן היטב לשאלה, הרי הוא אומן הדיבור, ממש קוסם.

"דיברתי עם מפקד המשטרה שלי. אמרתי לו שעם הדתיים הוא לא חייב להחמיר. יש מקרים כמו לוויית, מניינים, בתי כנסת ועוד ועוד, שבהם המשטרה יכולה להרפות את הרצועה. הרי ליצמן הוא שר הבריאות שלי וכנראה גם ימשיך להיות שר הבריאות שלי".

שני ראשי הממשלה נעלמו מהמסך.

דני רופ הודיע:

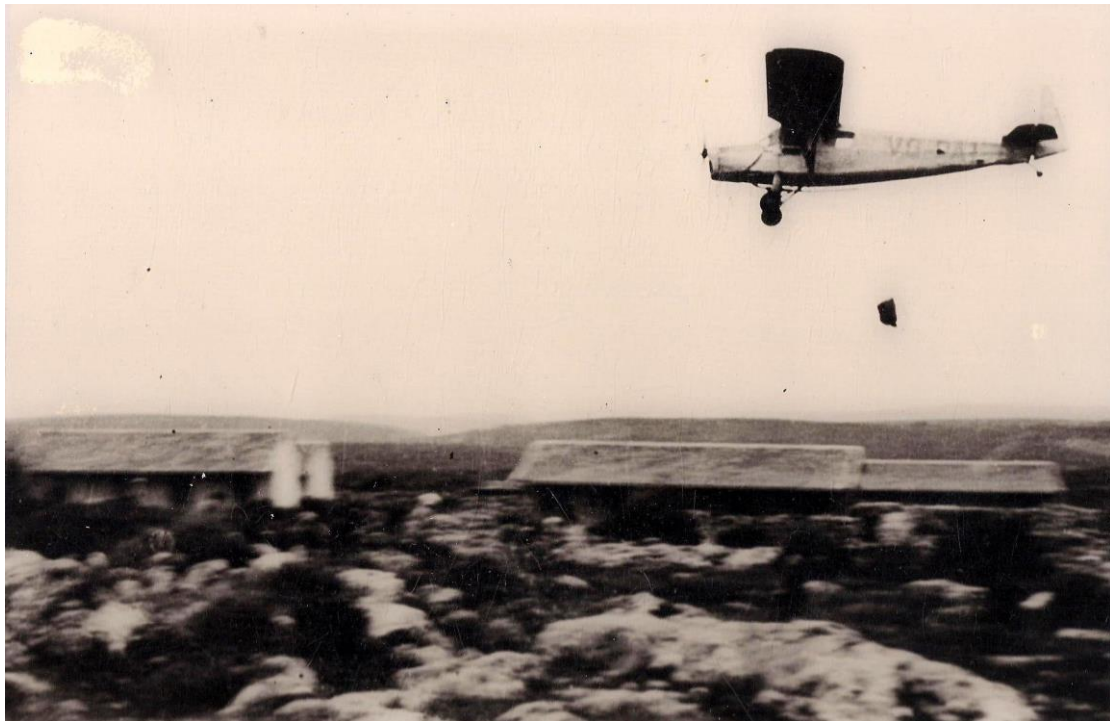
"במשך השבוע הבא הטמפרטורות יעלו. יתפתחו תנאי שרב".

איזה יופי, אמרתי לעצמי, לפחות מזג האוויר אצלנו לגמרי נורמאלי.

סדר שלא כהילכתו

אנחנו נוטים לחשוב שליל סדר מוזר שכזה, כמו שחווינו השנה, עוד מעולם לא היה פה. אנחנו נוטים לחשוב שסגר כזה, בידוד כזה, עוד לא היה בעבר. אז זהו, שיש מי שזוכר את ליל הסדר שחגגו כאן במבצר בעת המצור, בזמן מלחמת השחרור. יאיר ארגמן ורינה גל, זקני הדור, נזכרים ומספרים. כבר מזה מספר חודשים הקיבוץ במצור. אין יוצא ואין בא. וחג הפסח הולך וקרב. בדרך לא דרך, באחד המשלוחים שכן הגיעו לקיבוץ, הצליחה מחלקת התרבות של התנועה הקיבוצית לשלוח הנה הגדה אחת. על מנת לאפשר ללוחמים במקום לחגוג את חג הפסח, נשלח מסוק של אספקה, שהיה טס מעל לשמי הקיבוץ אחת לכמה זמן וזורק שקים של אספקה, עם מזון, תחמושת וסיגריות. כבכל הפעמים האחרות, גם בטיסה הזו התפזרו השקים רחוק מאוד. את חלקם הצליחו האנשים לאסוף בחסות החשיכה או בזחילות אמיצות לכיוון שבו ראו את השק נופל.

אכן, לקראת פסח נשלחו אליהם גם מצות, אלא שעד שהגיעו המצות לקרקע, הן התפוררו לחלוטין.

ביום שקדם לליל הסדר, נצפתה לפתע תנועה חשודה מכיוון הוואדי. השומרים פתחו מיד באש. אלא שמהוואדי עלו קולות שונים ומוזרים. צבי גרשון, מפקד הנקודה, הבין שמדובר במשהו חריג ונתן הוראה לנצור את האש. תוך כדי צעקות, הוא הבין שנער דרוזי צעיר, מזימד עבאס, מביא להם פרה, כדי שיהיה להם בשר לליל הסדר. מספר אנשים נשלחו אל הוואדי לפגוש את הילד וקיבלו מידיו את הפרה. במקום היו אז רוב הבחורים חברי יחיעם, מספר בחורות, גרעין של פליטי שואה מפולין ומספר אנשים שהגיעו לסייע ונקלעו במצור. כל עמדות השמירה, סביב סביב, היו מאוישות בכל שעות היום והלילה על ידי שני שומרים בכל עמדה.

הערב ירד והגיעה השעה לחגוג את ליל הסדר. באולם הגדול של המבצר, ששימש כחדר האוכל, הסבו סביב שולחנות עמוסים בבשר בקר, וללא מצות, כל האנשים שלא היו באותה עת בתורנות שמירה. הערב ירד והגיעה השעה לחגוג את ליל הסדר. באולם הגדול של המבצר, ששימש כחדר האוכל, הסבו סביב שולחנות עמוסים בבשר בקר, וללא מצות, כל האנשים שלא היו באותה עת בתורנות שמירה. האווירה היתה כמעט חגיגית. ההגדה היחידה עברה מיד ליד, כשכל אחד קורא את הקטע שמגיע אליו. האנשים שרו במלוא גרון ואף הוסיפו להגדה הכתובה פואמה וקטע סאטירי, שנכתבו במיוחד לאירוע.

כשתם הסדר ונשלם, הודיע צבי גרשון שעכשיו כל החוגגים השבעים יוצאים להחליף את השומרים וכל השומרים יכנסו להסב לשולחן ולחגוג את ליל הסדר והטקס החל מהתחלה...

באותו זמן בקרית חיים, היו חברות הקיבוץ ומספר קטן של בחורים בעלי תפקידים. גם שם נערך ליל סדר עם אותן הגדות, יותר מאחת ובתנאים קצת יותר נוחים.

כשתמו המסיבות והטקסים בשני המקומות, התאספו כולם, כמידי ערב סביב עמדת שידורי המורס ואותתו אלה לאלה חג פסח שמח.

דבר החי"ש

פילטון שנכתב והוקרא בליל הסדר במצור (לא ידוע על ידי מי) כשנעזוב את יחיעם, החיים יהיו להבא בשבילנו חסרי טעם. התרגלנו כל כך למקום הזה שבקושי נוכל להסתדר בלעדיו. נחזור הביתה, נגיד שלום להורים ונשאל אותם מתי יש לנו שמירה בלילה. נקום בבוקר אחרי שמירה מתוקה ונשאל האם היו יריות בלילה וכמה ערבים יש על גבעת העץ. במקלחת ניקח ספל מים ונרחץ את כל הגוף עם מחצית הספל. בזמן הארוחה נשאל אם יש 'במקום' ואם נתפוס קופסאות בשר באיזה מקום, מיד נכניס אותן ל'סליק'. נטייל ברחוב ונראה אווירון נצעק בקול: לעמדות! לעמדות! ניכנס למסעדה ונדרוש ויטמינים. היו זמנים שלא הצטרכנו להתגלח ולהתרחץ. ולא היה מה לאכול והכדורים עפו מכל הצדדים. איך נוכל לשכוח את הלילות שבהם נראו ערבים בכל צד והשמירה עשתה 'פנטזיה'? באיזה מקומן נוכל עוד להכניס לתוכנו כל כך הרבה כדורי כאב ראש? אני אומר לכם שנצטער מאד מאטד, כי איננו עוד ביחיעם.

במצור

כתב וקרא בליל הסדר במצור: אריה בן משה (הוא אריק לביא ז"ל,
שהיה אז חבר קיבוץ יחיעם)
על פי שירו של נתן אלתרמן "נאום תשובה לרב החובל האיטלקי"

איך אחד, חבר קיבוץ, בעל מוסר ואידיאות,
שלח חיצי לעג אל החי"ש למטרה
ואיך העניין הסתיים בצער וטרגדיות
והוא יצא כולו מזיע עם תספורת חדשה.

עננים על ראשינו והרוח איתן
המלאכה נעשתה, חי שמיים.
אל בכי תמרורים חברי יחיעם
גם עליכם יתבהרו עוד השמיים.

ותשבו ותמשיכו לטוות זיכרונות
ולהיזכר בימים מימי קדם
איך תחת עופרת מהטרסות למטבח
נסחבה מרגרינה עלי שכם.

עוד יבואו ימים חברי יחיעם ותרימו הכוס
על זמנים ועיתים שחלפו
על לילות בעמדה, על רגליים קפואות
על יריות מהר ומאחו.

איך לא יועילו נגדכם כלי המשחית
לא עזרו הפגזים אפילו
ותסיימו את סיפורכם בקללה עסיסית
וחוצות המבצר יאפילו.

על זמזום המטוס המופיע בלאט
על שריקת כדורים מגבעה
על החבר'ה הרצים שפופים לעמדות
ועל צימי הממהר בתחתונים למקלע.

ולכן חברים, תושבי יחיעם,
הסירו הדמע, דמעות שליש
הרימו הכוס לחיי יחיעם
לחיי החי"ש והחי"ם.

ותשתו לחיים וייערב לחככם
אותו יין יין ימים ומומנטים
ותשבו בצוותא כל הבנדה ג'מעה
וחוצות המבצר יאפילו.

הרימו כוסות וגם הבקבוק
לכבוד גרשון המפקד הנדיר
כי חוץ מתפקיד מולדת ומערכה
נמצא תחת ידו גם אחד אסיר.

ותחיו את כל הצי'זבטים, איך אלמוני
(מ"כ בדרגה)

הרימו הכוסות על הכל עם הכל
על לילות אפורים ועל הפרך
על כיתות בחורים בדרכים ליחים
על כיתות בחורים שבדרך.

היה ביחסים לא פשוט
במקום בלילות מוכן לצרה
החל משום מה להתעניין באלחוט.

בתוך מבול הודעות הווסס'אפ שיורד עלינו מעשרות קבוצות השתייכות, מצאנו את הסיפור הבא

סבא וסבתא הצבודדים כותבים סיפור לנכדים

כתבה סבתא נאווה

(המשך בעמ' 20)

לאיתי ועירית גבינט
להולדת הבת
דני
אחות לגלי
מאחלים בריאות, נחת
ולילות שקטים

לליטל ושבתאי עזרא
ולילדים ברכות חמות עם
כניסתכם לביתכם החדש

הרבה שמחה ונחת!

משתתפים בצער
רונית גולדואסר והמשפחה
על מות
האם
יהי זיכרה ברוך